

Novoustanovljeno Mestno lutkovno gledališče je zacelo svojo sezono v modernu urejenih prostorih poleg sentjakobske gimnazije z dramtizacijo Levstikovega »Martina Krpana«. Snov sama je zelo primerna za lutkovno igro zato je nudila dramtizatorju Jozetu Sornu prijetno delo, ki ga je opravil z veliko ljubeznijo in razumevanjem. S svojim izkušenim poznavanjem skrivnosti življenja lutk je približal povest zmogljivosti lutkovnega odra. Tekst napovedovalke pa bi bil vendarle učinkovitejši, če bi bil ponekod krajši, s tem bi pospešil celoten ritem, zlasti še, ker nemirni otroci nestrpnost pričakujejo dogajanja na odru.

Režiser Milan Skrbinek je lepo vodil življenjski utrip na odru,

govorjeni besedi pa posvetil mnogo truda, da bi čim verneje karakteriziral osebe, ki nastopajo v igri. Skoraj vsi recitatorji so dobro pogodili karakterizacijo z zvočnostjo, dinamičnostjo in z modulacijo govora, zlasti prednasalci ministra Gregorja, cesarja, Brdavsca in drugih, docim glavni junak Martin Krpan ni mogel docela prepričati. Glas mu je bil prevsakdanji brez značilnih potez kmečkega, zdravca, sicer preprostega, a močnega Notranjca, človeka, ki je daleč naokrog edini zmogel velikana Brdavsca. Sploh se je izgovorjava Krpana oddaljila od njegove tipizacije in ličila bolj umirjenemu govoru kaknega inteligenta. Tudi ton in izgovorjava cesarice ni povsem ustrezal njenemu značaju. Ostali zvoki, kot hrzanje konj, lajanje, prihod in odhod kočije, padec posekane lipe, so zelo naravno podkreplevali dogodke na odru. Morda bi kazalo uvesti v nekatere prizore glasbeno spremljavo, kot na primer po zmagi Krpana nad Brdavscom, zlasti pa še v zadnji sliki na dvoru, kar bi dogajanje še bolj podkreplevalo in ustvarjalo še prijetnejše občutje.

Inscenacija Lada Skružnjaja je bila zelo lepa in okusna. V njej se je uveljavila vsa inscenatorjeva fantazija in zmogljivost, ki sta dobro pričarali prostor in okolje dogajanja. Zlasti sta vzbujali mnogo pozornosti zimska pokrajina in zadnja slika na cesarskem dvoru. Tudi razsvetljava je bila spretno razvrščena in je dobro podkreplevala inscenacijo. Odlično so izdelani zlasti rekviziti, od sani, kočije pa do pohištva, ki so delo Janka Vertina. Najglavnejše pri lutkovnih gledališčih so nastopajoče lutke

Treba je priznati, da so bile skrbno izdelane, vendar niso mogle vse prikazati značilnih potez nastopajočih. Predvsem je lutka, ki predstavlja Mar-

tina Krpana precej pomanjkljiva, če že ne zgrešena. Takšna kakršna je, ni nič drugega kot navaden kranjski fant. Martin Krpan pa je kmet, preprost in tršat, lokav, vendar bister in duhovit. Premalo teh in podobnih značilnosti je bilo na njem. Tudi geste so bile preenostavne, vse preveč podobne drugim lutkam. Več svejskih in značilnih Krpanovih potez bi moralo biti v njem. Zaradi omenjenih pomanjkljivosti o značilnejši Krpanovi zunanosti in govorne interpretacije, ni stal v ospredju igre on, kot bi to moralo biti, pač pa slušno in optično izvrstno podani minister Gregor, nadalje cesar, od živali pa, ki so bile vse izvrstno prikazane v njihovih značilnostih, zlasti Krpanova kobila, ki se jo more uvrstiti med vrhove naše lutkovne umetnosti. Tudi nasprotujoči se Krpanov borec, velikani Brdavsca ni bil prikazan tako kot si ga predstavljajo mladi gledalci, saj v vsej njegovi zunanosti ni občutili nikakršne groze in moči, ki naj bi ustvarjala ves cesarski Dunaj, zlasti pa ne ustvarja iluzije velikana, ker je komaj za spoznanje večji od Krpana.

Najzanimivejša pri tej uprizoritvi je tehnična izvedba

nekaterih, za lutkovni oder izredno težkih prizorov, zlasti posek lipe, brcanje konj in kobile ter borba in obglavljenje Brdavsca, kar je bilo opravljeno izredno iznajdljivo in spretno. Ko se bodo s študijem in vežbanjem odpravile razne napake in pomanjkljivosti kot plavanje lutk po zraku, kar je bilo večkrat vidno opaziti zlasti pri cesarici, nekajkrat tudi pri Krpanu in ko bo recitatorski ansambel pravilneje zaseden po zahtevajoči karakterizaciji oseb, smemo že v bližnji bodočnosti pričakovati še lepših uspehov našega mladega lutkovnega gledališča.

E. F.

Cesar in minister Gregor
(Mestno lutkovno gledališče v Ljubljani)

Brdavsca
(Mestno lutkovno gledališče v Ljubljani)